

میانجیگری جلال طالبانی و آینده نیروهای سازمان مجاهدین

مطبوعاتی در بغداد، چنین مطرح نمود که سازمان مجاهدین خلق، عفو عمومی اعضاء این سازمان منهای رهبران آن، یکی از محور های مذاکرات وی با سران رژیم بوده است. طالبانی در این مصاحبه گفت: "آمریکا و کشور های اروپایی مجاهدین خلق را یک گروه تروریستی اعلام کرده اند و گروههای مخالف صدام حسین و بسیاری از مردم کرد عراق نیز از همکاری مجاهدین خلق با رژیم صدام آگاهند ولی اینجا مسئله انسانی وجود دارد، هزاران تن از شهروندان ایرانی اینجا موجود هستند و انتقاد ماز رهبران این سازمان است و نسبت به مردم عادی ما باید سیاست ملایمتری داشته باشیم." گرچه چارچوب دقیق فراردادها و سخنانی

صفحه ۳

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۳۴)

جنگ طلبانه، از خود نشان نداد. اتحادیه حقوق برابرزنان، در اوایل ۱۹۱۵ همگام با Christabel خوان "بسیج زنان" متشكل از "دختران روسیه" رداد. این کمپین به منظور جلب زنان روسیه برای انجام تمام خدمات پشت جبهه سازماندهی شده بود. "این وظیفه ای است که ما نسبت به سربازمین پدری داریم و انجام چنین وظیفه ای، به ما این حق را می دهد که همپای مردان در حیات نوین روسیه پیروزمند" مشارکت داشته باشیم. (Stites- ص ۲۸۲)

اما برای زنان کارگر روسیه، این جنگ معنای دیگری جز افزایش بار بیشتر بر بار کمر شکن موجود آنها نداشت. جنگ، البته منجر به تغییراتی در اشتغال و توان اقتصادی زنان کارگر کردید. تعداد زنان شاغل وسیع افزایش یافت. سربازگیری عمومی، شمار مردان شاغل را در صنایع مورد بازارسی، بین سال های ۱۹۱۴ و ۱۹۱۷ به میزان ۱۲/۶ درصد کاهش داد.

در همین دوره، شمار زنان، ۱۸/۸ درصد افزایش یافت. زنان در آغاز جنگ یک سوم نیروی کار را تشکیل می دادند. در حالی که در سال ۱۹۱۷ نیمی از نیروی کار بودند. "جنگ در آغاز موجب از هم گسیختگی و بی سازمانی کامل جنبش کارگری شد. در ۹ ماه اول جنگ در جبهه صنعتی، اوضاع کاملا آرام بودو این زنان بودند که با

صفحه ۵

پاسخ به سوالات

۸

برنده و بازنشد یک پرونده

سفر جلال طالبانی، رئیس وقت "شورای حکومتی عراق" به ایران، مذاکراتش با برخی سران رژیم و بالاخره سخنان اخیر وی پیرامون سازمان مجاهدین خلق، مبین این مسئله است که طالبانی نقش میانجی گرانهای را میان آمریکا و جمهوری اسلامی بر سر موقعیت سازمان مجاهدین خلق بر عهده گرفته است. طالبانی که در دیدارش با رئیس جمهور و وزیر خارجه جمهوری اسلامی ضمن قدرشناصی ازکمک و اzmوضع - گیری جمهوری اسلامی در به رسمیت شناختن "شورای حکومتی عراق" اظهار امیدواری کرده بود که مسافرتی درگیر در این مسئله از جمله، اروپا، آمریکا و جمهوری اسلامی، با محاسبه توازن قوا و وضعیت سیاسی که در آن قرار دارد، می توانند هم انعکاس منافع و نظرات خود را، بیانند و از آن ابراز رضایت کنند وهم این که در توازن قوای دیگر آن را نقض کنند و با ابراز نارضایتی، سیاستی دیگر را در پیش گیرند. به عبارت درگیر، قطعنامه، همه راهها را برای طرفین درگیر بازگذشتادست و منازعه که البته ریشه اش در مسائل دیگر است، پایان نیافتد باقی مانده است.

با این همه در پی ابراز رضایت همگانی، در حقیقت امر، تنها قدرت های امپریالیست اروپایی هستند که می توانند از توافق ابراز رضایت کامل داشته باشند. اما ابراز رضایت جمهوری اسلامی و امپریالیسم آمریکا، ظاهری و اجباری است. در مورد اولی کمتر و دومی بیشتر. نیازی به بازگو کردن این حقیقت نیست که جمهوری اسلامی از سال ها پیش، در صدد دست یابی به سلاح هسته ای بوده است. لاقل دولت های مهم جهان سرمایه داری که خود در فروش وسائل و تجهیزات مورد نیاز به رژیم حاکم بر ایران دست داشتند، این را به خوبی می دانستند. شبکه های جاسوسی آمریکا و اسرائیل هم از چند و چون امکانات جمهوری اسلامی آگاه بودند. تنها هنگامی که سیاست جدید آمریکا در منطقه خاور میانه در دستور کار قرار گرفت و مسئله خطر سلاح های کشتار جمعی به توجیهی برای پیشبرد این سیاست تبدیل گردید، انگاه اطلاعات شان را رو کردند و مخفی گاههایی را که جمهوری اسلامی برای فعالیت های پنهانی خود ایجاد کرده بود، یکی پس از دیگری بر ملا ساختند و آن را به صورت

صفحه ۲

معرفی کتاب ۵

در این شماره

خبری از ایران

خلاصه ای از اطلاعیه ها

و یادنامه های سازمان

اخبار کارگری جهان

گزیده ای از نامه های رسیده

۲

۶

۴

۶

خبری از ایران

* تداوم اعتراض و اعتصاب در پتروشیمی

اعتراضات کارگران و کارکنان پتروشیمی ها، همچنان ادامه دارد. روز چهار شنبه ۲۸ آبان، بیش از هزار نفر از کارگران و کارکنان پتروشیمی ارک برای هفتمین بار در سالن آمیخته شرکت، دست به تجمع اعتراضی زدند. در همین رابطه روز یکشنبه دوم آذر، شماری از کارگران و کارکنان پتروشیمی های آبادان، اصفهان، خارک و ارک، با حضور در مجلس که وزیر کشور نیز در آن حضور داشت، ضمن اعتراض به خصوصی سازی ها، خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند. آنان اعلام کردند، چنانچه به مطالبات شان پاسخ داده نشود، دست به اعتراض خواهند زد. در ادامه این اعتراضات روز دوشنبه سوم آذر، کارگران پتروشیمی ارک برای دیگر یک تجمع اعتراضی در آمیخته شرکت این مجتمع برگزار نمودند. در این اجتماع اعتراضی که بیش از ۶۰۰ نفر شرکت داشتند، کارگران تصمیم گرفته اند چنان چه مسئولین نسبت به خواست کارگران همچنان بی تفاوت باشند، دست به اعتصاب غذا بزنند. آخرین خبرها کی از آن است که اعتصاب غذای کارگران آغاز شده است. اوضاع در سایر پتروشیمی ها نیاز از جمله پتروشیمی آبادان، به همین گونه است و اعتراضات کارگران ادامه دارد.

* تجمع اعتراضی کارگران هرمز نخ

روز یکشنبه دوم آذر، شمار زیادی از کارگران کارخانه ریسندرگی هرمز نخ استان هرمزگان دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر اداره کار استان هرمزگان، خواستار ضمانت شغلی و سایر مطالبات خود شدند. شایان ذکر است که مسئولین کارخانه تصمیم گرفته اند این واحد را پس از سیزده سال، به استان قزوین منتقل کنند و کارگران را به طور مستجمعی اخراج کنند. به دنبال اعتراض ۱۰ کارگر این واحد، سرانجام مدیر عامل شرکت و اداره کار و سازمان صنایع توافق کردند تا قطعی شدن وضعیت این ریسندرگی، کارگران به سر کارهای خود برگردند.

* اعتصاب در ترانسفورماتور

۸۰ تن از کارگران شرکت ایران ترانسفورماتور شهر ری در اعتراض به نقض قراردادهای مستجمعی از روز دوشنبه ۲۶ آبان دست به اعتساب زدند. کارگران نسبت به نحوه انعقاد قرارداد و تنظیم آن اعتراض نموده و در عین حال خواستار پرداخت پاداش تولید شدند. در پی وعده هایی که بدکارگران داده شد، آنان روز چهارشنبه به سر کار گشتند اما از آنجا که این وعده ها عملی نشد، کارگران مجدد است به اعتساب زده اند.

* اعتصاب در تراکتورسازی

کارگران شرکت موتورسازان تراکتور سازی صفحه ۳

اسرائیل به نحوی که آمریکا می خواهد حل شود. حتا تا آنجا پیش رفتند که دستور برکناری عرفات را هم صادر کردند، چرا که از دید زمامداران آمریکا، عرفات بیش از آن رادیکال است که بتوان اجرای طرح را به او سپرد. هم چنین دستور نابودی تروریست های اسلام گرا نیز صادر گردید و ... اما در عمل چه شد؟ به جای عراق دمکرات و آباد موعود، عراقی ویران تر از همیشه ایجاد گردید. به جای دمکراسی موعود، حاکمیت سرنیزه سربازان اشغالگر برقرار گردید. به جای تخلیه زندان ها، عجالتا تعداد زندانیان به ده هزار رسیده است. به جای نجات مردم خاور میانه از شر بنیادگرایان اسلامی، بخش وسیعی از عراق، تحت حاکمیت بنیادگرایان اسلامی متحدد آمریکا قرار گرفت و سرانجام این که به جای قدرت نمایی پیروزمندانه نظامی به نحوی که همه در خاور میانه حساب کار خودشان را بگنند، ارتش آمریکا، در چنان منجلاب جنگ فرسایشی و شکست های پی در پی گرفتار آمده است که امروز کارشان این شده است، روزمره تعداد تلفات خود را بشمارند و اخبار را سانسور کنند، تا روایه نظامیان آمریکایی بیش از این تضعیف نشود و ابعاد شکست هاو تلفات بر ملا نگردد.

بعد چه شد؟ پیروزی های نظامی و سیاسی آمریکا در عراق چنان درخشنود بود که طالبان افغان هم دوباره جرات یافت که در بخش - هایی از افغانستان عملیات نظامی خود را از سر بگیرد و پست ایست و بازرسی هم دائر کند. دیگر چه شد؟ تروریست های بنیادگرای اسلامی، حتا آن گروه که آمریکا قصد تسویه حساب با آنها را داشت به جای تضعیف تقویت شدند. آمریکا معضل دیگری هم به معضلات خاور میانه افزود. جنگ و کشتار مذهبی هم میدان عمل پیدا کرد. انفجار کنیسه های یهودیان در ترکیه توسط ترور - پست های اسلامگرای، دست آورده دیگر سیاست های آمریکاست. اکنون، شکست سیاست های امپریالیسم آمریکا و ناتوانی - های آن، چنان بر جسته شده است که حتا متعدد پروپاقرص همیشگی آمریکا در خاور میانه نظری شیوخ مرتعج سعودی هم، امروز دیگر همچون گذشته به اواخر ارباب خود توجه نمی کند و گاه سازهای خارج از نت می نوازند.

نیازی به ذکر نموده های دیگر برای نشان دادن شکست سیاست های آمریکا در خاور میانه در پی حمله به عراق نیست. برای کشوری که بزرگ ترین قدرت اقتصادی و نظامی جهان سرمایه داری محسوب می شود و زمامدارانش تا همین چند ماه پیش حتا روایای احیاء امپراتوری های دوران باستان را در سر می پروراندند، شکستی سهمگین تر از این نیست که رئیس جمهور ش برای تقویت روحیه خراب نظامیانش با خفت تمام نیمه های شب وارد عراق شود و پیش از آن که افتتاب طلوع کند، از ترس، عراق را ترک گوید. اینهاست، آن واقعیت - هایی که نشان می دهند، چگونه چرخش اوضاع در خاور میانه به زیان آمریکا انجام گرفتار هیئت حاکمه آمریکا بر این بود که با سرنگونی صدام، سریعا کار عراق را یکسره کند و میخ خود را چنان در عراق محکم بگوبد که دیگران حساب کار خودشان را بگند. تمام منطقه خاور میانه یا "داوطلبانه" یا بازور نظامی، سیاست هایی را که دولت آمریکا خواهان آن است به مرحله اجرا در آورد. مسئله فلسطین و

ازصفحه ۱ برنده و بازنده یک پرونده

پروندهای بالفعل علیه جمهوری اسلامی مطرح نمودند. سرانجام راهی برای جمهوری اسلامی باقی نماند، جز این که بپذیرد، مخفیانه در تاسیسات اعلام نشده به غنی سازی اورانیوم و جدا کردن پلوتونیوم پرداخته است. این مسئله با کمی تاخیر همزمان شد با حمله نظامی آمریکا و انگلیس به عراق. جمهوری اسلامی در مخصوصهای گیرافتاده بود که می بایستی راه فراری از آن جستجو کند. جمهوری اسلامی از آن رو در پی دست یابی به سلاح هسته ای بود که موقعیت خود را مستحکم کند و با آن، معامله و بده و بستان کند، والا همه دولتها این را می دانند که سلاح هسته ای دیگر سلاح جنگ و پیروزی نیست. بلکه سلاح نابودی و شکست است. تنها یک بار، هنگامی که انحصار آن در دست امپریالیسم آمریکا بود، با قتل عام وحشیانه مردم را پین به عنوان سلاح جنگ و پیروزی به کار گرفته شد و از هنگامی که انحصار آن از دست امپریالیسم آمریکا در آمد، دیگر دورانش سپری شد و صرفاً وسیله ای شد برای ترساندن، امتیازدادن و امتیازگرفتن. یا به قول خودشان تبدیل شد به سلاحی بازارندۀ.

جمهوری اسلامی که در پی دست یابی به سلاح هسته ای برای تحکیم موقعیت خود بود، با سرنگونی صدام، پیش روی های سیاسی و نظمی امریکا در خاور میانه و تشدید حملات سیاسی آمریکا به جمهوری اسلامی، با این مسئله روبرو شد که دقیقاً در بحبوحه وخیم ترین وضعیت سیاسی داخلی و بین المللی، هنگامی که نارضایتی مردم ایران به اوج خود رسیده است و سیاسی و نظامی صدام، پیش روی های را از سر بگیرد و پست ایست و بازرسی هم دائر کند. دیگر چه شد؟ تروریست های بنیادگرای اسلامی، حتا آن گروه که آمریکا قصد تسویه حساب با آنها را داشت به جای تضعیف تقویت شدند. آمریکا معضل دیگری هم به معضلات خاور میانه افزود. جنگ و کشتار مذهبی هم میدان عمل پیدا کرد. انفجار کنیسه های یهودیان در ترکیه توسط ترور - پست های اسلامگرای، دست آورده دیگر سیاست های امپریالیست سریع تر آن تبدیل شده است. امپریالیست - های اروپایی نیز کمتر از خود جمهوری اسلامی نگران اوضاع نبودند. امپریالیسم آمریکا با دست آویز خطر سلاح های کشتار دست گیری در دست چمهوری اسلامی، توجیه مناسبی برای پیشبرد سیاست های خود در ایران و بیرون کشیدن بازار ایران از رقبای اروپایی داشت. آمریکا پس از اشغال نظامی عراق، زمینه سازی برای ادامه سیاست های خود را آغاز کرده بود، که چرخش سریع اوضاع در عراق و مقاومت رشد یابنده مردم، وضعیت کل منطقه خاور میانه را به نحو روز افزونی به زیان امپریالیسم آمریکا تغییر داد.

نظری به آنچه که در همین مدت کوتاه چند ماهه در منطقه رخ داده است، وحامت وضعیت آمریکا و بن بستی را که در آن گرفتار آمده است، نشان می دهد. قرار هیئت حاکمه آمریکا بر این بود که با سرنگونی صدام، سریعا کار عراق را یکسره کند و میخ خود را چنان در عراق مکم بگوبد که دیگران حساب کار خودشان را بگند. تمام منطقه خاور میانه یا "داوطلبانه" یا بازور نظامی، سیاست هایی را که دولت آمریکا خواهان آن است به مرحله اجرا در آورد. مسئله فلسطین و

اصفحه ۲ اخبار از ایران**اصفحه ۱ میانجیگری جلال طالباني و ...**

تبریز، از روز دوشنبه ۲۶ آبان دست به اعتصاب زدند. یکی از مطالبات کارگران، امنیت شغلی می باشد.

* اعتراض کارگران پارس ایران

بیش از ۵ ماه است دستمزد کارگران پارس ایران واقع در استان گیلان پرداخت نشده است. کارگران در اعتراض به وضعیت شرکت، بارها دست به اعتراض زده و در برابرداره کار، استانداری و سایر اگان - ها تجمع کردند، امام‌اعضلات همچنان پارچاست و پرداخت دستمزدها دایما به تأخیر افتاده است وعلاوه بر آن کارگران را در حالت بلاتکلیفی نگاه داشته اند. کارگران نسبت به این مسائل اعتراض دارند، خواستار تعیین تکلیف و پرداخت دستمزدهای معوقه اند.

* اعتصاب و تحصن کارگران کارخانه قند یاسوج

کارگران بخش فنی و کشاورزی کارخانه قند یاسوج، در اعتراض به نحوه برخورد و سیاست های مدیریت کارخانه، از این کارخانه استفاده شخصی از امکانات کارخانه، تقسیم دلخواهانه منازل مسکونی، اخراج و تهدید به اخراج کارگران، بارگیر دست به اعتصاب و تحصن زدند. این کارگران همچنین خواهان افزایش دستمزدها، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل و پرداخت مزایای ۴۰ درصد ایام تعطیلی کاری می باشند.

* تعطیلی ریسندگی و بیکاری دهها کارگر

خبرگزاری ایلنا گزارش داد که کارخانه نساجی شهرضاً جدید اصفهان تعطیل شده است. کارگران این کارخانه، بعد از آن که در سال ۷۸ مشمول تغییر ساختار قرار گرفت، به مدت دو سال تحت پوشش به اصطلاح بیمه بیکاری قرار گرفتند و کارفرما متعهد شده بود که پس از نوسازی کارخانه، کارگران را به سر کارهای خود بازگرداند. اما پس از گذشت دو سال، کار فرما با جذب کارگران قراردادی اندک اندک بسیاری از کارگران را اجبارا باز خرید نمود و زمینه اخراج کارگران با سابقه را نیز فراهم ساخته است. از ۳۰۷ کارگر این کارخانه ۱۴۰ نفر مشمول باخرید اجباری یا قانون بازنشستگی پیش از موعد شده اند و ۱۶۷ کارگر باقیمانده به فعالیت ادامه می دادند که ناگهان با تعطیلی این کارخانه در اول آبان ماه سال جاری، این کارگران نیز از کاربیکار شدند.

* نامه اعتراضی

به دنبال تعطیلی شرکت فرآورده های سیب زمینی سبلان درارد بیل، ۸۰ کارگر شاغل در این واحد از کار بیکار شدند. این کارگران در نامه اعتراضی خود به ایلنا، ضمن اشاره به سوء مدیریت کارخانه، خواستار روشن شدن وضعیت خود شده اند. کارگران خواستار کار و ادامه کاری کارخانه اند.

اسلامی' تحت هر عنوان و بهانه‌ای ولو زیرپوشش "عفو عمومی" که جلال طالباني و عده آن را از سران رژیم گرفته باشد، مطلقاً توجیه بردار نیست و اقدامی کاملاً ضد انسانی است. روشن است چنان‌چه جمهوری اسلامی، رسماً هم در این مورد اعلام "عفو عمومی" کند، اما به هیچ عنوان نمی‌توان و نباید روی چنین موضوعی حساب کرد و هیچ تضمینی در مورد سرنوشت نیروهای مجاهدین که تحويل جمهوری اسلامی می‌شوند وجود نخواهد داشت و بی‌تردید این نیروها با معضلات و مشکلات متعدد غیر قابل پیش‌بینی روپرور خواهند شد.

این درست است که سازمان مجاهدین که سیاست رسیدن به قدرت به هر وسیله‌ای را تعقیب می‌کرد، سرنوشت خود را تا حدود بسیار زیادی باسربوشت صدام گره زده بود و همکاری‌اش با رژیم صدام حسین به ناگفیر در تخلف با اهداف و نیات مبارزین را می‌خواست و همکاری‌اش با رژیم صدام حسین مبارزه می‌کردند، قرار داشت، اما این‌ها هیچ‌گدام توجیهی برای تحويل نیروهای مجاهدین به جمهوری اسلامی نمی‌تواند باشد. جالب‌این‌جاست که بحث همکاری‌مجاهدین با رژیم صدام حسین توسط کسی مطری می‌شود که خودش در راس اتحادیه میهندی، در همکاری نزدیک با جمهوری اسلامی به عنوان یکی از مترجم ترین و خون‌ریز ترین رژیمهای منطقه، زبان زد خاص و عام است. گروههای مخالف رژیم جمهوری اسلامی و بسیاری از مردم ایران می‌دانند که اتحادیه میهندی با رها و بارها، به اشکال مختلفی بر سر راه کمونیست ها و سایر نیروهای انقلابی و مبارز ایرانی مستقر در کردستان که علیه رژیم جمهوری اسلامی فعالیت و مبارزه می‌کرده اند، مانع تراشی نموده و در همکاری و ارتباط با جمهوری اسلامی تا آنجا پیش رفته است که علیه این نیروها دست به اقدامات خرابکارانه و مداخله جویانه زده، حتاً تا خلع سلاح و بازداشت و آزار پیشمرگانی که عازم عملیات سیاسی- نظامی بوده‌اند، پیش‌رفته است.

در هر حال صرف نظر از ماهیت و عملکرد سازمان مجاهدین و بدرغم هرگونه موضوعی که ما نسبت به این جریان داریم معامله بر سر هزاران انسان و تحويل احتمالی نیروهای این سازمان به جمهوری اسلامی را تحت هر عنوان و بهانه‌ای محکوم می‌کنیم. ما خواهان این هستیم که این امکان بدون استثناء برای تمامی نیروهای سازمان مجاهدین فراهم شود که خودشان به طور آزادانه و مستقلانه در مورد آینده خودشان تصمیم‌گیرند و به هرکشوری که می‌خواهند منتقل شوند.

توضیح و تصحیح :

در کار شماره ۲۱۷ مقاله فوروم اجتماعی اروپا و چشم‌اندازهای آن، صفحه یک سطر اول به جای نوامبر، "سپتامبر" و صفحه ۵ ستون ۳ دوازده سطر به آخر به جای افتتاح، "امتناع" تایپ شده که به این وسیله اصلاح می‌گردد.

و بلر را با خودت ببر، به اشغال عراق خانمده دهدید. خروج نیروهای اشغالگر از عراق، یکی از خواسته های محوری تظاهرات بود. در این مراسم در یک اقدام سمبولیک، تظاهرکنندگان مجسمهای بزرگ از بوش ساخته و سپس آن را پائین کشیدند.

ازصفحه ۲

بوندہ و بازندہ یک پرونده

و کوشیدن ابتکار عمل را به ویژه در مورد ایران، مجدداً به دست بگیرند. قطعنامه پیشنهادی قدرت های اروپایی به شورای حکام آژانس بینالمللی انرژی اتمی، حاصل این ابتکار و منافع قدرت های اروپایی بود. در واقعیت امر، قدرت های امپریا - لیست اروپایی، امپریالیسم آمریکا را ناگزیر به پذیرش این قطعنامه نمودند و آمریکا درحالی که در مضمونه عراق گرفتار است، راه دیگری جز پذیرش آن نداشت. منتها برای این که هم ظاهر قضیه برای آمریکا حفظ شود وهم به جمهوری اسلامی گوشزد کنند که سرنوشتش به حمایت قدرت - های اروپایی وابسته است و پا را از گلیم خود نباید فراتر بگذارد، در قطعنامه خود نقض تعهدات در پای پندی به مفاد پیمان منع گسترش سلاح های هسته ای را از سوی جمهوری اسلامی شدیداً تقبیح و آن را سرزنش نمودند. به جمهوری اسلامی دستوردادند به فوریت کلیه تدبیر لازم را اتخاذ نماید، کلیه اطلاعات را در اختیار آژانس قراردهد و اجازه دسترسی نامحدود به این اطلاعات را بدهد. بدون قید و شرط پرتوکل الحاقی را ا مضاء نماید و ضمناً خاطرنشان ساختند، در صورت کوتاهی های آتش تمام انتخاب های ممکن را مورد بررسی قرار خواهند داد.

بنابراین منازعه برسر برنامه هسته ای جمهوری اسلامی، یک بوندہ و یک بازنده داشت. بوندہ دراین ماجرا قدرت های اروپایی و بازنده آن آمریکا بود. در این بازی قدرت، جمهوری اسلامی عددی نبود که به حساب آید. آنچه که به دست آورده، تضمین مجدد حمایت از سوی اروپا بود. منازعه در واقع برسر بازار ایران بود. حقیقت این است که نه آمریکا و نه اروپا هیچیک از بابت برنامه هسته ای جمهوری اسلامی نگرانی جدی ندارد. گرچه قدرت نظامی آمریکا در برابر مردم کارآئی ندارد و مورد عراق هم بار دیگر آن را نشان داد، اما در مقابله با قدرت نظامی جمهوری اسلامی آن قدر قوی است که یک شبه می تواند تمام تاسیسات و تسليحات جمهوری اسلامی را با خاک یکسان کند. منازعه همانگونه که گفته شد برسر مسئله ای بسیار فراتر از قدرت نظامی و حتاً به فرض هسته ای جمهوری اسلامی است. از همین زاویه نیز می توان گفت که منازعه پایان نیافتد است. اگر امپریالیسم آمریکا سرانجام بتواند اوضاع را در عراق تحت کنترل در آورد و توازن قوا را در منطقه به نفع خود تغییردهد، قطعاً این منازعه از سر گرفته خواهد شد. پرونده هسته ای جمهوری اسلامی هنوز به طور قطعی مختومه اعلام نشده است.

مجتمع صنعتی Sartid در جمهوری صربستان دست به یک اعتراض نامحدود زدند. این اعتضاب از جمله اعتراضات کارگری است که پس از فروپاشی یوگسلاوی علیه پروسه خصوصی سازی در صربستان طی ۳-۲ سال گذشته ادامه دارد. در این مدت بیش از ۸۸۲ کارخانه و مرکز تولیدی تحت عنوان "خصوصی سازی" با قیمتی ناچیز به سرمایه داران آمریکایی و اروپایی فروخته شد. نخستین گام پس از فروش این مراکز تولیدی هم چیز دیگری جزا خراج سازی های گستردگی نبود و این همه تحت رهنمودهای صندوق بین المللی پول با هدف گسترش ابتکارات فردی، بخوان نسلولیبرالیسم، انجام گرفت. درست یک ماه قبل از اعتضاب ۱۰ هزار کارگر مجتمع صنعتی Sartid این رشته کارخانجات عظیم نیز با قیمتی ناچیز به سرمایه داران آمریکایی فروخته شد. اولین اقدام مدیریت جدید نیز چیز دیگری جز طرح اخراج وسیع کارگران این کارخانه نبود. همین اقدامات بود که کارد را به استخوان کارگران رساند و آنان را وادار نمود که راه مبارزه مستقیم با سرمایه داران را در پیش بگیرند. این اعتضاب وارد سومین هفته خود شده بود که این بار شهر بلگراد شاهد حضور دهها هزار کارگر در خیابان ها بود. در اعتضاب روز ۲۹ اکتبر کارگران خواستار توقف فوری خصوصی سازی ها و اگذاری مراکز دولتی به بخش خصوصی شدند. در این روز اعتصابیون پس از راهپیمایی در خیابان - های شهر بلگراد، در مقابل پارلمان این کشور تجمع نموده و خواستار بازپس گرفتن و دولتی کردن مجدد مراکز تولیدی شدند که سرمایه داران آمریکایی و اروپایی پس از اشغال نظامی جمهوری صربستان با قیمت هایی ناچیز به یغماً بردند. حرکات اعتصابیون به این شهر دیگر نیز ادامه داشت و روز ۳۰ اکتبر پلیس صربستان تمام راههای ورودی به شهر بلگراد را مسدود کرد و از ورود صدها اتوبوس حامل اعتضابیون به این شهر جلوگیری نمود. به رغم شرایط دشوار زندگی، کارگران صربستان اعلام نمودند که با دولت وابسته به ناتو و آمریکایی این کشور مبارزه خواهند کرد. از دیگر نکات برjestنه در اعتضابات کارگران، شعارهای ضد جنگ آنان و مخالفت اعتضابیون با اعزام نیروهای نظامی این کشور به عراق بود.

* تظاهرات ضد جنگ و ضد بوش در لندن

خبر کارگری جهان

* اعتضابات کارگری در اروپا

به موازات یورش همه جانبه به دستاوردهای مبارزاتی کارگران در اروپا، مقاومت کارگران روز بروز اوج می گیرد. در اواخر سال گذشته بود که اولین امواج مخالفت طبقه کارگر اروپا با این تلاش ها چهره نمود. در کمتر از چند هفته امواج گسترده اعتضاب و اعتراض کشورهای بزرگ اروپا نظریه فرانسه، ایتالیا، اتریش، اسپانیا و ویتنام را فراگرفت و میلیون ها کارگر را اعتضابات، تظاهرات و راهپیمایی - های خود به سرمایه داران هشدار دادند که برخلاف تصورات خوش خیلانه آنها، "تاریخ به پایان نرسیده" و سرمایه داران نمی توانند هرچه که می خواهند انجام دهند.

این اعتضابات در طول ماههای گذشته در اغلب کشورهای اروپایی ادامه داشت و به همین دلیل هم سرمایه داران هنوز موفق نشدند که دست درازی خود به حقوق بازنیستگی کارگران را آن طور که می خواهند ادامه دهند. در همین رابطه هم بود که مجدد روز ۲۴ اکتبر کارگران ایتالیا صدای اعتراض خود را به بیش از ۱۰ میلیون نفر به دعوت ایتالیا از ۳ اتحادیه بزرگ کارگر و کارمندی پاسخ مثبت دادند و دست به یک اعتضاب ۴ ساعته زدند. در طول این روز بیش از ۱۰۰ شهر ایتالیا شاهد راهپیمایی و برپایی تجمعات اعتراضی اعتضابیون بود که خواهان کوتاه شدن دست دولت از حقوق بازنیستگی و هزینه های رفاهی خود بودند. دراعتراضات این روز، میلیون ها محصل و دانشجو نیز دراعتراض به افزایش قیمت هزینه های تحصیل خود کلاس ها را تعطیل کردند و به امواج عظیم انسانی این حرکت بزرگ پیوستند. تنهاد رشهرهای رم، میلان، تورینو، ناپل، جنوا، پالرمو و نیز بیش از ۲ میلیون نفر در خیابان ها راهپیمایی شهر کرده و با اقدامات مركزی شهر، مخالفت خود با اقدامات دولت سرمایه داران را به نمایش گذاشتند. پس از ایتالیا، نوبت به کارگران آلمان و منطقه برلین رسید تا به تجاوز آشکار سرمایه داران به حقوق بازنیستگی و دیگر هزینه های رفاهی خود اعتراض کنند.

در روز اول نوامبر، بیش از ۱۰۰ هزار نفر در خیابان های شهر برلین راه پیمایی کرده و به اقدامات دولت سوسیال دمکرات Agenda ۲۰۱۰ این کشور تحت عنوان کارگران به کاهش حقوق بازنیستگی و رفاهی کارگران به هر قیمتی را در دستور کار خود قرار داده اعتراض نمودند. از نکات قابل توجه در این حرکت، حضور هزاران کارگر بیکار بود که در طول ماههای گذشته اخراج شده و به صفوی بیکاران این کشور پیوستند.

* اعتضاب کارگران در جمهوری صربستان

روز ۱۴ اکتبر، بیش از ۱۰ هزار کارگر

معرفی کتاب

در مهر ماه سال جاری، سازمان فدائیان (اقلیت) مجموعه استناد کمیسیون تحقیق و بررسی ۴ بهمن را در کتابی با همین عنوان و در ۵۰۰ صفحه منتشر نمود. این کتاب به سه بخش تقسیم می شود: قسمت نخست شامل پیشگفتار ۲۷ صفحه‌ای است که در اردیبهشت امسال از سوی سازمان فدائیان (اقلیت) به تحریر درآمده است و در آن توضیحی پیرامون انتشار این کتاب داده شده است و به تاریخچه سازمان، سرکوب شدید در رژیم‌های پهلوی و جمهوری اسلامی، وجود گرایشات انحرافی درون سازمان، ضربات تشکیلاتی و پیامدهای آن اشاره شده است. یکی از این پیامدها، واقعه تاسف بار ۴ بهمن است که موضوع بررسی و تحقیق این کتاب است. پیشگفتار با ذکر شرایط سیاسی و مبارزاتی، سرکوب و تاثیرات آن، بر پیش زمینه‌های وقوع ۴ بهمن انگشت می گذارد تا این واقعه را در بطن شرایط و اوضاعی که تشکیلات در آن قرار داشته به بررسی بگذارد.

بخش دیگر کتاب مجموعه استنادی است که توسط کمیسیون تحقیق و بررسی ۴ بهمن در خداداد ماه ۶۹ در جریان جلسات مشترک اکثر نیروها و گرایشات موجود در مقاطعه ۴ بهمن و پس از آن گردآوری شده بود. این کمیسیون مشتشکل بود از هسته اقلیت، شورای عالی وقت و سازمان فدائیان (اقلیت) که در آن زمان هنوز با نام سازمان چریکهای فدائی خلق ایران (اقلیت) فعالیت می کرد.

استناد، حاوی متن پیاده شده نوارهای جلسه مشترک گروههای مذکور می باشد که در آنها افرادی که در مقاطعه ۴ بهمن به طور مستقیم در واقعه نقش داشتند به بازگویی، بررسی و ارزیابی مجدد از عمل و انگیزه‌های آن پرداخته‌اند.

اعظم ' توکل ' حماد شیبانی، مصطفی مدنی و فرید به سئوالات فروغ' محسن، ناهید و بهمن اعضای کمیسیون تحقیق پاسخ داده اند. این بخش ۴۲۱ صفحه از کتاب را تشکیل می دهد. این قسمت از آن جا که متن پیاده شده نوارهای جلسه می باشد، گرچه مطالعه مطلب را کمی سخت می کند اما منقطعه نظرات و بررسی‌های کسانی که در این واقعه یا در بخش شورای عالی وقت یا کمیته مرکزی وقت سازمان بودند را روشن می سازد.

قسمت پایانی کتاب در برگیرنده ضمایم است. در این بخش از جمله مصوبات کنفرانس اول سازمان فدائیان (اقلیت)، بازنگری توکل به واقعه ۴ بهمن مندرج در به پیش شماره ۲ چاپ شده است.

شناسنامه کتاب:

اسم کتاب: استناد کمیسیون تحقیق و بررسی در مورد ۴ بهمن از انتشارات سازمان فدائیان (اقلیت)

آدرس تهیه کتاب:

Postfach 160531
60068 Frankfurt
AM Main Germany

بهای معادل ۲۰ یورو

(نسرين. ک)

-شان را از کارگران فلزکار اعلام نموده بودند. من به شدت از رفتار اعتصابیون به خاطر بی اعتمتایی آشکار به تصمیم کمیته نایابه ای حزب و همچنین به این علت که شب قبل از آن، من از آنها خواسته بودم، آرام و منضبط باشند، دست به اعتساب زده بودند، من فوق العاده ناراحت شدم. بشیوه‌ی ها، با اکراه با گسترش اعتصاب موافقت کردند. کارگران دیگر، از جمله منشیوه‌ی ها و اس- ارها نیز به اعتساب پیوستند. اما هنگامی که اعتساب عمومی برپا می شود، باید همگان را به خیابان‌ها دعوت کرد و رهبری را به دقت در دست گرفت. (۶ روز در انقلاب فوریه- کاپوف) در ۲۵ فوریه بعد از آن که ۲۰۰۰ کارگر دست از کار کشیده بودند، بشیوه‌ی ها، نخستین فراخوان خود راپرای یکاعتصاب عمومی منتشرساختند. موج وسیع اعتصابات و تظاهرات ها نقطه اوج سال ها خشم متراکم شده و انبساطه بود. یکی از شاهدین عینی، این رویداد را چنین بازگو می کند: "زنان کارگر که در اثر گرسنگی و جنگ به تنگ آمده بودند، مانند طوفانی که با قدرت تمام هرچه را که برسر راهش قرار دارد، جاروب می کند، به حرکت در آمدند. این مارش انقلابی زنان کارگر، سرشار از خشم فرن ها ستم، جرفه ای بود که شعله های عظیم انقلاب فوریه، را افزون تر ساخت؛ انقلابی که تزاریسم رادرهم کویید." (و. هال- زنان روسیه شوروی - لندن - ۱۹۳۳ - ص ۹۱) این زنان کارگر صنایع نساجی بودند که به انتخاب نمایندگان واعزام آنها به کار- خانه‌های امajoordست زدند و خواهان جلب حمایت آنها شدند. یکی از طرق بود که انقلاب رخ داد. ترتسکی در این باره نوشت: "... انقلاب از پایین آغاز شد، مقاومتی را که برسر راه سازماندهی انقلابی اش، قرار داشت، از میان برداشت، ابتکار عمل آن در دست ستمدیده ترین و لگدمال شده ترین بخش طبقه کارگر، زنان نساجی قرار داشت. (ترتسکی- تاریخ انقلاب روسیه- لندن ۱۹۳۴ - ص ۱۹۲)

همین زنان بودند که سربازان را به برادری فراخواندند و آنها رامتقاعد نمودند که از فرمانی فرماندهانشان سرپیچی کنند و از شلیک بپرهیزنند: "آنها شجاعانه تر از مردان به سوی سربازان به حرکت در آمدند، تفنگ‌های آنها رامحکم گرفتند، درخواست کردن و گاهی فرمان دادند: "اسلحه را زمین بگذارید، به ما بپیوندید" سربازان که دچار هیجان و شرم‌ساری شده اند، با نگرانی نگاهی رد و بدл می کنند، هنوز نوسان و تردید دارند، اما سرانجام، یکی تصمیم می گیرد، جمعیت سربازان را به دوش می گیرند، مانع برداشته می شود. صدای هورا و سپاس در فضای طنین می اندازد. سربازان تسلیم می شوند. همه‌جا فراخوان و مجادله است. انقلاب گام دیگری به پیش برمه دارد." (ترتسکی- ص ۱۰۹) روزنامه پراودا در سرمقاله خود نوشت که انقلاب مدیون زنان است:

"درود بر زنان، درود بر انترنالیونال، زنان اولین گروهی بودند که در روز جهانی زن به خیابانها ی پتروگراد امدند. زنان در مسکو در بسیاری موارد، تعیین کننده نبرد بودند آنها به درون سنگر هارفتند و سربازان را مقاعده کردد که به انقلاب پیوندند. درود بر زنان (گولدبرگ- ص ۳۵۴) *

* بخش بعد به وقایع بعد از انقلاب ۱۹۱۷ اختصاص دارد.

شورش‌های نان، ماسه تغییرات را چکاندند. در پتروگراد، در ۶ آوریل ۱۹۱۵، هنگامی که فروشگاه‌های بزرگ گوشت بیرون برداشت و گوشت‌هارا مصادره نمودند، همین ماجرا، دو روز بعد در مسکو به خاطر کمبود نان تکرارشد. هنگام توزیع نان، فرماندار نظامی در اثر پرتاپستگ، به شدت مجروح شد. پس از آن نیز در تابستان، همین ماجرا در ادب‌بازار Khitrova طوفانی برپا کرد. سال بعد از آن نیز وقایع مشابه ای به وقوع پیوستند. زنان به طور وسیع در اعتصاب شرکت کردند. اعتصاب در ابتداتحت عنوان اعتصاب آرد به راهافتاد. اما یک ماه بعد مجدداً به شکل تظاهرات سیاسی با خواست پایان دادن به جنگ و آزادی کارگران زندانی از سرگرفته شد که در جریان آن ۳۰ نفر کشته شدند. همزمان با این تظاهرات در Kostroma اعتصاب برپاشد، که با سرکوب مسلحانه مواجه گردید. برای قربانیان این سرکوب، یک تسبیح جنازه توده‌ای برپا شد. دوباره خشم مردم فوران کرد و این بار زنان کارگر، سربازان را مورد خطاب قرار دادند و از آنها آنها خواستند که به جای گلوله، از آنها حمایت کنند." (همانجا ص ۲۸۷) پخش اخبار درگیری ها، منجر به اعتصاب سیاسی مهمی در اوت و سپتامبر شد. در اوت، ۲۷۰۰ کارگر در پتروگراد، دست به اعتصاب زدند و خواهان خروج گاردهای قزاق، از کارخانه ها و آزادی ۵ نماینده پلشیک در دوا و مطالباتی دیگر از جمله آزادی مطبوعات شدند. در اوائل سپتامبر ۴۰۰۰ کارگر پتروگراد با مطالبات سیاسی، دست به اقدام زدند. در مجموع در سال ۱۹۱۵ تعداد ۹۲۸ اعتصاب برگزار شد که ۷۱۵ مورد آن اعتصابات اقتصادی بودند و ۳۸۳۵۸۷ کارگر در آنها شرکت کرده بودند که ۱۵۵۹۴۱ نفر در آنها شرکت کرده بودند. مبارزه پلیس چنین گفت: "در مارس یادبود شنیه خونین، در ۹ آذیو ۱۹۱۶، ۵۳۰۰ کارگر شرکت نمودند که ۸۵ درصدشان از پتروگراد بودند. در ۱۹۱۷ در یک گارش پلیس چنین گفت: "مادران خانواده ها، خسته از انتظار درصف ازراق عمومی، به ستوه آمده از نگاه فرزندان نیمه گرسنه و بیمارشان، بیش از پیش به انقلاب نزدیکند تا Rodickev Milinkov- ترند، چرا که آنها نماد انبار مواد قابل استعمالی هستند که تنها یک جرقه می تواند آن را به حریقی بزرگ تبدیل کند." (همانجا صفحات ۲۸۸-۹) این زنان کارگر پتروگراد بودند که انقلاب ۷ مارس گروهی از زنان کارگر، گردش آمدند تا به بحث در مورد سازماندهی روز جهانی زن بپردازند. V. Cainrov رهبر کمیته کارگری سن پترزبورگ حزب پلشیک، آنها را از اقدام عجولانه برحدرا داشت و گفت: "در یک کنفرانس اضطراری ۵ نفره در راهرو مجتمع اریکسون در تاریخ ۲۳ فوریه با تعجب و ناراحتی از رفیق Hikifer خبر اعتصاب در تعدادی از کارخانه های نساجی و ورود تعدادی از نماینده کارگران زنان کارگر راشنیدم که حمایت

خبری از ایران

* نامه اعتراضی

صدھا تن از کارگران شرکت صنعتی مینوی خرم دره، با امضاء نامه و ارسال آن به ایلنا، نسبت به تصمیم مدیریت مبنی بر واگذاری این شرکت به بخش خصوصی اعتراض کردند.

* تداوم بیکار سازی ها در گیلان و مازندران

خبرگزاری ایلنا از قول دبیران اجرایی خانه کارگر در گیلان و مازندران اعلام کرد، بیش از ۴۰ درصد واحد های تولیدی استان گیلان با مشکل جدی مواجه اند که در همین رابطه ۷۰۰ کارگر اخراج شده اند و ۱۰۰۰ کارگر دیگر در معرض اخراجند. چینی گیلان، جواراب گیلان، شرکت ببا، الومکث، آسانسور و پله برقی گیلان، چرم گیلان، صدر ماکارونی، زربافت شمال، ترنج طلائی، سیمان تایل، تن ساز، آریا موکت و ... از جمله این واحد های باشند.

در مازندران نیز بیش از ۵۰ درصد از کارخانه هایی که در آن ها طرح تغییر ساختار اجرا شده، تعطیل شده اند و یا در معرض تعطیلی کامل شده اند که تولید فرش، چیت سازی بهشهر، نساجی طبرستان، تخته سه لائی ساری، نساجی چوخاری خزر، نساجی شمال، تن ساز، آریا موکت و خزر تکابن و حریر قائم شهر از آن جمله اند.

* دستمزد کارگران راه سازی پرداخت نمی شود

بیش از دو ماه است دستمزد کارگران شرکت صنایع راه سازی و معدن پرداخت نشده است. لازم به ذکر است که این واحد تولیدی بین سه شرکت پیمانکار تقسیم شده است کارگران و پیمانکاران نیز چند سال است کارگران را به صورت قراردادی و در شرایط دشوار، با مبالغی بسیار کمتر و پائین تر از نرم معمول به کار وامی دارند، و در برابر اعتراض کارگران، آنها را تهدید به اخراج می کنند. علاوه بر اینها، همان دستمزدهای ناچیز کارگران راهم به موقع نمی پردازند. این مسائل حق کشی هامورد اعتراض کارگران است.

* اعتراضات دانشجویی

- دانشجویان دانشگاه ارومیه، در رابطه با کمبودهای آموزشی و رفاهی این دانشگاه، روز سه شنبه ۲۷ آبان دست به اعتراض واعتصاب زدند.

- به دنبال سخنرانی یک آخوند واهانت به دانشجویان، صدها تن از دانشجویان دانشگاه زاهدان، صبح روز چهارشنبه ۲۸ آبان از ساعت یک تا دو شب در برابر مسجد دست به تجمع وتظاهرات زدند.

بعد از حضور مسئولین دانشگاه و عذرخواهی و عده پیگیری مسئله، دانشجویان به تجمع خود پایان دادند.

* چند خبرکوتاه

- یک کارگر اخراجی پمپ بنزین در مهر آباد جنوی که روز دوشنبه سوم آذر برای گرفتن حق و حقوق خود به پمپ بنزین

گزیده ای از نامه های رسیده

خلاصه ای از اطلاعیه ها

و بیانیه های سازمان

در تاریخ اول آذر ماه، سازمان با صدور اطلاعیه ای از اعتصاب کارگران ایران ترانسفو حمایت کرد. در این اطلاعیه خبر از اعتساب ۸۰۰ تن از کارگران زن و مرد شرکت ایران ترانسفو داده شده است که در اعتراض به نقص حقوق کارگران از سوی کارفرما، از جمله در زمینه قراردادهای دستگمی، نوعه پرداخت پاداش تولید و دیگر حقوق و مزایای کارگری به اعتساب روی آورده اند.

در این اطلاعیه همچنین به اعتراض کارگران شرکت موتور سازان تبریز و شرکت صنعتی مینو خرمده علیه سیاست خصوصی سازی دولت اشاره شده است. این اطلاعیه با حمایت از مطالبات کارگران ایران ترانسفو و نیز مبارزات کارگران مینو خرمده و موتور سازان تبریز علیه سیاست خصوصی سازی دولت، سیاست های فریبکارانه و ضد کارگری تشکل های دولتی نظیر شوراهای اسلامی و خانه کارگر را محکوم کرده است. اطلاعیه می افزاید این تشکل ها به منظور منحرف کردن مبارزه کارگران علیه خصوصی سازی، یاری رساندن به دولت و انتقال بار مشکلات بر دوش کارگران، پیشنهاد می کنند که سهام کارخانه ها به کارگران فروخته شود. آنها بدین طبق می خواهند، اگر کارگران پس انداز ناچیزی نیز دارند از دست آنها بگیرند و مهم تر این که این توهم را در میان کارگران دامن بزنند که گویا کارخانه متعلق به کارگران است.

اطلاعیه در پایان می کوید، این یک سیاست فریبکارانه سرمایه داران علیه کارگران است. کارگران خواهان توقف سیاست خصوصی سازی هستند نه خرید سهام کارخانه ها.

«کارگران پتروشیمی اراک در اعتساب غذا به سرمی برند» عنوان اطلاعیه ای است که در تاریخ نهم آذر ماه انتشار یافت. در این اطلاعیه آمده است که کارکنان پتروشیمی اراک در ادامه مبارزات چند هفته اخیر دست به اعتساب غذا زده اند. اعتساب غذای کارکنان پتروشیمی، سه روز ادامه خواهد یافت. پس از آن چنانچه مسئولین و مقامات پتروشیمی و نفت، از پاسخ صریح برای برآورده ساختن مطالبات کارگران سریاز نزند، اقدامات شدیدتری را اتخاذ خواهند نمود. کارکنان پتروشیمی های اراک، اصفهان و خارک، خواستشان صریح و مشخص است. خصوصی سازی در پتروشیمی ها باید متوقف شود و کارکنان همچنان در استخدام شرکت ملی نفت باقی بمانند.

در پیش دیگری از این اطلاعیه گفته شده است که ایستادگی و مقاومت پیکریانه کارگران پتروشیمی تا به امروز، مديون اتحاد وهم آهنگی در مبارزه میان کارگران پتروشیمی های اراک، اصفهان و خارک است. تداوم این اتحاد وهم آهنگی می تواند، مقامات و کارفرمایان دولتی را به عقب نشینی وادرد. اطلاعیه در پایان خواهان حمایت عملی و اعلام همبستگی دیگر کارگران به ویژه کارگران پتروشیمی های مناطق دیگر و نفت، با کارگران پتروشیمی های اراک، اصفهان و خارک شده است و با تأکید مجدد بر حمایت از مبارزات و مطالبات کارگران شرکت های پتروشیمی، از همه فعالین سازمان، کارگران پیشرو و آگاه و هر جیرانی که از خواست و اهداف کارگران دفاع می کند، می خواهد، به هر وسیله ممکن صدای اعتراض کارگران را به گوش همگان برسانند و با مبارزه عملی خود به پیروزی مبارزات آنها یاری رسانند.

توضیح کوتاهی برستون گزیده ای از نامه های رسیده. - رفقا و دوستانی که برای ما نامه می نویسند، چنانچه مایل نیستند نام آنها در نشریه کار اورده شود، توجه داشته باشند که خودشان این موضوع را در نامه قید کنند. عدم تذکر این مسئله، به معنی عدم مخالفت نویسنده نامه با درج نام خود درنشریه کار می باشد و در این صورت نشریه کار ثبت به درج نام نویسنده تصمیم می گیرد.

- تحریریه کار در گزینش نامه ها برای درج در نشریه کار این اختیار را دارد که قسمت یا قسمت هایی از نامه های رسیده و همچنین یادداشت هایی را که از شکل های دمکراتیک دریافت می کنند، انتخاب کرده و آنرا به چاپ برساند. درج این مطالب 'لزوماً به معنی تأیید موضع نویسنده' گفته شده است. این مطلب 'لزوماً به معنی تأیید' از همه رفاقت و دوستانی که برای ما نامه می نویسند درخواست می کنند، با خط خوانا بنویسند. تاریخ ارسال و نام خویش را در نامه قید کنند و آدرس فرستنده را نیز با حروف درشت و در هر حال بطور خوانا بنویسند. با تشکر قبلی.

*****

هلند - دوست عزیز م - ش. دوست نامه که شما ارسال کرده اید، هم زمان به دست ما رسید. آدرس جدید شما برای ارسال نشریه در اختیار انتشارات سازمان قرار گرفت. پیروز باشید.

هلند - دریافت کردیم. نشریه کار به آدرس جدید شما ارسال می شود. امیدواریم هرچه زودتر مشکلات شماره رابطه با مسائل پنهان دگی برطرف شود. موفق باشید.

هلند - رفیق ش - ب. نامه شما همراه با ۲۰ دستمنان رسید. نشریه کار کماکان برایتان ارسال می شود. پیروز باشید.

سوئد - رفیق عزیز ن - نامه شما را دریافت کردیم. در این نامه پیرامون درخواست نشریه نوشته اید که دو ماه قبل مبلغی درون پاکت گذاشته وارسال کرده اید. متناسبانه چنین نامه ای به دست مانزرسیده است. پیروز باشید.

مرا جمعه کرده بود، خود را به آتش کشید. این کارگر که قربانی خبری نام داشت، در بیمارستان سوانح سوختگی جان خود را از دست داد و به قربانیان بی شمار نظام سرمایه داری پیوست.

- نماینده تکابن و رامسر در مجلس که پیرای بازدید از روستاهای سیل زده عباس آباد به این روستا سفر کرده بود، توسط مردم گروگان گرفته شد. مردم محل نسبت به بی توجهی مسئولان اعتراف نموده و اعلام کردند مadam که به مشکلات و خسارات ناشی از سیل رسیدگی نشود، نماینده مجلس و همراهان وی را رهان خواهند کرد. - بیش از ۵۰ واحد صنعتی در استان قزوین دچار بحران اند. از دو سال پیش بیشتر از ۲۰ واحد تولیدی تعطیل شده و هزاران کارگر در این رابطه کارخود را از دست داده اند.

پاسخ به سوالات

واقعیت است. اگر چنین است و می‌دانیم طرفداران صدام، یک گروه مرتاجع اند، آیا بر عملیات نظامی آنها هم علیه نیروهای نظامی آمریکا، می‌توان نام مبارزه مسلحانه داد. آری. مبارزه مسلحانه فقط دست بردن به سلاح ازسوی طبیقه‌کارگر و یا گروه و سازمان انقلابی نیست. یک گروه مرتاجع هم می‌تواند برای پیشبرد هدفش به اسلحه متولّ شود و نام دیگری هم بر آن جز مبارزه مسلحانه نمی‌توان نهاد.

به همین گروههای مرتاجع اسلامگرایی که اکنون در افغانستان در قدرت اند، نظری بیافکنیم. اینان چندین سال با حمایت قدرت‌های امپریالیست علیه دولت طرفدار شوروی در افغانستان با سلاح جنگیدند و آن را سرنگون کردند. نمی‌شود گفت که چون آنها مرتاجع اند، مبارزه مسلحانه نکرندند. چون اگر مبارزه مسلحانه گفته شود، به این معناست که تائید شده اند. در جریان اشغال کشورهای اروپایی توسط فاشیسم هیتلری نیز بخش‌هایی ازبورژوازی، در سازماندهی مسلحانه مردم دست داشت و حتا نیروی نظامی مختص خود را تشکیل داد. بنابراین روش است که نمی‌توان گفت آنجایی که توده های مردم عراق که امروز جنبش‌شان اساساً خودانگیخته است، و هنوز رهبری مشخصی ندارد، عملیات مسلحانه انجام دهند، باید بر آن نام مبارزه مسلحانه علیه اشغالگران گذاشت، اما برای عملیات نظامی که طرف‌داران صدام انجام می‌دهند، باید نام دیگری برگزید، چرا که اگر گفته شود مبارزه مسلحانه، به این معناست که ما یک گروه مرتاجع را تائید کرده‌ایم.

مشی سیاسی ما روش است. سازمان ما با جنگ مخالفت کرد. از خواست توده‌های مردم عراق برای پیان بخشیدن به اشغال نظامی کشورشان حمایت می‌کند. با مرتاجین از هر قماش، طرفدار صدام، اسلامگرای متحدین و همکاران امپریالیسم آمریکا و انگلیس، مخالف است و ارزو می‌کند که توده های کارگر و زحمتکش عراق بتوانند در بطن مبارزه ای که در جریان است، خود را متسلک کنند و قدرت سیاسی را در عراق دردست خود بگیرند.

کمک‌های مالی رسیده

اتریش

فعالیت سازمان در وین ۱۰۰۰ یورو

دانمارک

حمدی اشرف	۵۰۰	یورو
کوئین و نینا	۵۰۰	یورو

سوئد

به یاد هوشنگ اعظمی ۱۰۰۰ یورو و سیامک اسدیان

فرانسه

فراهانی - ۶۳۶	۱۵۰۰	یورو
جشن اومانیتی	۲۷۰	یورو

نظامیان، عدم همکاری با اشغالگران، اعتصاب عمومی، عملیات نظامی وغیره، همگی تجلیات آشکار یک جنبش مقاومت توده ای است که از درون خود مردم را که شکل گرفته است. اگر کسی هم از ابعاد توده‌ای این جنبش بی‌خبر باشد، می‌تواند حدس بزند که وقتی ۵ شهر بزرگ عراق، منطقه نظامی اعلام می‌شود، به دور دهکده ها سیم خاردار می‌کشد، پس از گذشت ۸ماه از سرنگونی صدام تازه با توب و تانک و دهها هزار سرباز و بمباران هوایی وارد شهرها می‌شوند، اوضاع بر چه منوال است. وقتی که نیروی نظامی اشغالگر، اطراف شهرها را بمباران می‌کند و با تمام قوا وارد شهرها می‌شود، آشکار است که می‌خواهد مردم را بترساند، آنها را مروع کند و جتبش آنها را درهم بشکند و نه رساندن صدام و یا تعدادی افراد طرفدار او. اگر قرار می‌بود که این همه مردم، طرفدار صدام باشند، در آن صورت یا می‌باید پذیرفت مردم عراق طالب دیکتاتوری و سرکوب و خفقان اند و یا انکار کرد که رژیم صدام، یک دیکتاتوری ارجاعی عربیان بوده است.

بنابراین به هیچ طریقی نه می‌توان مقاومت توده‌ای عراق را انکار کرد و نه آن را طرفدار صدام معرفی کرد. این جنبش همان گونه که گفته شد، در اشکال متعددی از مبارزه علیه اشغالگران خود را نشان می‌دهد. مبارزه مسلحانه نیز یکی از اشکال آن است. به عبارت دیگر باید گفت که استفاده از اسلحه جزء لاینفک را جنبش مقاومت علیه اشغالگران است. این واقعیت را تمام جنبش‌های مقاومت علیه اشغال - گران در سراسر جهان نشان داده است.

سؤال شده است که این مردم عراق دست از کجا می‌آورند؟ باید گفت که امروزان قدر اسلحه در دست مردم سراسر عراق است که باید دید چه کسی اسلحه ندارد. وقتی که یک رژیم سرنگون می‌شود، مردم اولین کاری که می‌کنند، اسلحه ای برای خود بر می‌دارند. میلیون‌ها سلاح کوچک و بزرگ در پادگان‌هادر عراق وجود داشت که بخش زیادی از آنها به دست مردم افتاده است. مگر یک نارنجک انداز که طولش از یک تفنگ هم کوتاه تر است، یا خمپاره انداز و آر پی جی، سلاح‌های عجیب و غریبی هستند که مردم نداشته باشد. مگر شاهد نبودیم که در جریان انقلاب علیه مردم ایران می‌کنند و اگر مزاحمتی هم برای این نیروهای نظامی پیش می‌آید، علت‌شاین است که سوریه و جمهوری اسلامی ایران، مرزهای خود را خوب کنترل نمی‌کنند و افراد القاعده از این طریق وارد عراق می‌شوند و عملیات نظامی و انتشاری می‌کنند. اخیراً هم چون اوضاع به مرحله‌ای نبودیم که در عراق اینجا اتفاق نمی‌افتد، این همکاری، انگلیس وغیره در عراق استقبال نهان آنها همچنان مصرفند که خیر. نه تنها مخالفتی از جانب مردم عراق وجود ندارد بلکه آنها از حضور نیروهای نظامی آمریکا، این رژیم وغیره در عراق استقبال می‌کنند و اگر مزاحمتی هم برای این نیروهای نظامی پیش می‌آید، علت‌شاین است که سوریه و جمهوری اسلامی ایران، این یعنی چه؟ یعنی تلاش برای سپریوش گذاشتند بر مخالفت و مقاومت جنبش توده - ای مردم عراق علیه اشغالگران و تلاش برای بی‌اعتبار کردن آن، بنابراین مقاله نشریه کار مخاطبینش فرضی نبوده است، بلکه واقعی اند و حقی و حاضر. از بخش گرفته تا وزیر امور خارجه آمریکا، از فرمانروایان نظامی و سیاسی آمریکا در عراق گرفته تا جلال طالباني عضو شورای حکومت دست‌نشانده آمریکا، تمام حرف‌ها که نمی‌شود واقعیتی را که این حرف‌ها که همه جا دیده می‌شود، آنقدر بزرگ است که همه جا دیده می‌شود، آنقدر کتمان کرد. تظاهرات روزمره مردم علیه اشغالگران، سنگ باران نظامیان، کشتن

باربایان امپریالیست خود دلخوشی دهند، اما نمی‌توانستند مردم را فریب دهند. چگونه می‌توان امپریالیسم آمریکا را که سراسر دوران موجودیش با جنگ و کشتار و اسارت و انسان سنتیزی همراه بوده است، نجات بخش مردم عراق یا خاور میانه معرفی کرد. مگر این نجات بخای مردم اخاور میانه فراموش شدنی است که یک سر اصلی مسبب فلکات و بدختی کنونی آنها، قدرت‌های امپریالیست اند. اینان سال‌های متتمدی هرچه در توان داشتند کردن، تا توده‌های زحمتکش مردم این منطقه را در جهل و ناآگاهی وانقياد نگه دارند، سرکوب شان کنند، دار تحوال و پیشرفت آنها را رسید نمایند و جیب‌های خود را انباشته از سودهای کلانی سازند که حاصل رنج و زحمت میلیونها انسان کارگر در این منطقه بوده است. مرتاج ترین و مستبدترین رژیم ها را در خاور میانه حاکم کردند و با تمام قوا از آنها حمایت کردند. به منظور سرکوب کارگران و کمونیست‌ها، از لشه‌های متعفن قرون وسطی یاری طلبیدند و اسلامگرایی را علم کردند. در هر کجا که مردم سرپلند کردند با کودتا و کشتار و اسلامگرایی آنها را سرکوب کردند و حالا می‌خواهند به همین مردمان بگویند که ما آمده ایم تا نجات‌تان دهیم! اما یهیهات اگر توده‌های کارگر و زحمتکش با این همه تجربه ندانند که مقاصد واهداف امپریالیسم چیست.

بدیهی بود که توده‌های مردم عراق دست رد بر سینه این "فرشتگان نجات" بزنند و در مقابل اشغال سرزمینشان به مقابله و مقاومت برخیزند. اما امپریالیست‌ها و متحدهای آنها همچنان مصرفند که خیر. نه تنها مخالفتی از جانب مردم عراق وجود ندارد بلکه آنها از حضور نیروهای نظامی آمریکا، انگلیس وغیره در عراق استقبال می‌کنند و اگر مزاحمتی هم برای این نیروهای نظامی پیش می‌آید، علت‌شاین است که سوریه و جمهوری اسلامی ایران، این یعنی چه؟ یعنی تلاش برای سپریوش گذاشتند بر مخالفت و مقاومت جنبش توده - ای مردم عراق علیه اشغالگران و تلاش برای بی‌اعتبار کردن آن، بنابراین مقاله نشریه کار مخاطبینش فرضی نبوده است، بلکه واقعی اند و حقی و حاضر. از بخش گرفته تا وزیر امور خارجه آمریکا، از فرمانروایان نظامی و سیاسی آمریکا در عراق گرفته تا جلال طالباني عضو شورای حکومت دست‌نشانده آمریکا، تمام حرف‌ها که نمی‌شود واقعیتی را که این حرف‌ها که همه جا دیده می‌شود، آنقدر کتمان کرد. تظاهرات روزمره مردم علیه اشغالگران، سنگ باران نظامیان، کشتن

پاسخ به سوالات

در شماره ۴۱۶ نشریه کار، مقاله‌ای تحت عنوان "شعار مردم آمریکا: به اشغال عراق پایان دهدیم" سربازان را برگردانید درج شده بود. نامه ای به نشریه کار ارسال شده است که رفیق نویسنده آن با برخی موضع این مقاله مخالف است و در همین رابطه سوالاتی نیز مطرح نموده است. در ستون پاسخ به سوالات به مسائل مطرح شده در این نامه پاسخ می‌دهیم. ابتدا صحبت‌های نویسنده نامه را می‌آوریم:

"در کار شماره ۴۱۶، از مبارزه مسلحه به عنوان یکی از اشکال مبارزه جنبش مقاومت مردم عراق علیه اشغال‌گران نام برده شده است که فکرمندی کنم اشکال دارد. چرا که اولاً از این حرکات به عنوان مبارزه مسلحه یاد کردن، به نحوی یک ارزیابی ارزشی از آن است و آن را تأیید می‌کند. دوماً - آیا کسانی که در این عملیات شرکت دارند، اعضاًی گارد صدام و نیروهای القاعده و سایر باندهای سرکوبگر می‌توانند جزء نیروهای جنبش مقاومت مردم باشند؟ درجای دیگری از مقاله آمده است، لذا "منتسب ساختن مقاومت مسلحه مردم عراق به القاعده و خارج از مرزهای عراق" یک ادعای افزاییده زمامداران آمریکاست" و سپس می‌افزاید که "این باندهای وابسته به جمهوری اسلامی وغیره که همکاران آمریکا هستند و یا سایر جریانات اسلامی." یعنی با مخاطب فرضی مقاله جدل می‌شود که چرا مقاومت مسلحه مردم را پای نیروهای اسلامی و بستگان جمهوری اسلامی می‌گذارید، ولی مقاله نمی‌گوید که این مبارزین مسلح که هستند، تحت چه سازماندهی قرار دارند و این مشکل ها و خمپاره ها را ز کجا می‌آورند؟"

در پاسخ به این سوالات، نخست باید چند مسئله را روشن ساخت. آیا کشوری به نام عراق توسط قدرت های امپریالیست اشغال نظامی شده است یا نه؟ آیا در برابر این اشغال مقاومتی از سوی مردم عراق صورت می‌گیرد یا نه؟ آیا یک جنبش مقاومت علیه اشغالگران می‌تواند به اشکال متنوعی از مبارزه متولی شود یا نه؟ شاید طرح چنین

منتشر شد:

اسناد مصوبات نشست سوم نیروهای کمونیست و چپ را روی سایت زیر بخوانید

www.ettehade-enghelabi.org

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaian-minority.org

نشانی سازمان بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

Organization Of Fedaian (Minority)

No. 418 dec 2003

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت سورائی

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت)،
نامه های خود را در دو نسخه جدا گانه
برای دوستان و آشنایان خود در خارج از
کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان
را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

K . A . R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany

Kar
Postfach 260
1071 , Wien
Austria

I . S . F
P . B . 398
1500 Copenhagen V
Denmark

M . A . M
Postbox 1144
75141 Uppsala
Sweden

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland

A . A . A
MBE 265
23 , Rue L ecourse
75015 Paris
France

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7
Canada

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی
زیر واپس و رسید آنرا به همراه کد مورد نظر به
یکی از آدرس های سازمان ارسال نمایید

I.W.A
6932641 Postbank
Holland

شماره های فکس

سازمان فدائیان (اقلیت)

۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹

۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۲۲